

תלמודו בידו

דף יח עמוד א

א לריש לקיש מנין שיש לחג השבועות תשלומין כל שבעה, וכיצד ר' יוחנן דחה זאת ?

ב מנין שחול המועד אסור בעשיית מלאכה ?

ג האם ראש חודש מותר בעשיית מלאכה, ומדוע ?

א ריש לקיש: שבועות נקרא "חג הקציר". וקשה הרי אסור לקצור ביום טוב. אלא מכאן שיש תשלומין לקרבנותיו לאחר יום טוב, כשמותר לקצור. ר' יוחנן: "חג הקציר" פירושו חג הבא בתקופת השנה בה קוצרים את התבואה. בדומה ל"חג האסיף" הוא חג הסוכות, שחל בתקופת האסיף.

ב ר' יאשיה: נאמר "חג המצות תשמור שבעת ימים", ושמירה משמעה אזהרת לא תעשה, כלומר הישמר מן המלאכה כל שבעת ימים.

ר' יונתן: אם יום טוב שאין ימים מקודשים לפניו ולאחריו, אסור במלאכה. חול המועד שיש קדושה לפניו ולאחריו, כל שכן שאסור במלאכה.

ר' יוסי הגלילי: נאמר "כל מלאכת עבודה לא תעשו" וסמוך לו "שבעת ימים".

ר' עקיבא: "מקראי קודש" אינו מתייחס לימים טובים, שכבר נאמר בהם "שבתון". אלא מדבר בחול המועד, ומשמעו קדשהו בעשיית מלאכה.

ברייתא: נאמר "ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת".

וכך דרשו, יום השביעי שמפורש בפסוק, אסור בכל מלאכה.

וששת הימים שהוקשו לשביעי, אסורים רק בחלק מן המלאכות.

והכתוב מסר לחכמים, והם אסרו כל מלאכה מלבד דבר האבד.

ג מותר במלאכה אף שיש בו קרבן מוסף, לפי שאינו קרוי מקרא קודש.